

Po stopách Yettiho

24. října 2015

V sobotu 24. října 2015 se sešlo v 8:00 pod 3. ZŠ 8 vlčat z Červené šestky a 3 vedoucí, a to za účelem odlovení bájného stvoření Yettiho, který byl spatřen v blízkosti Kvíčalky.

Naše skupina se vydala směr Kvíčala po zelené turistické trase. Hned první zastávka nás čekala u červeného mostu, kde naši malí dobrodruzi museli prokázat odvahu tím, že museli prolézt rourou pod tímto mostem tak, aby se nenamočili. Všem se to zdárně povedlo. Tedy až na jednoho, který si špatně vyměřil krok, a tak se mu pravá noha ocitla

v potůčku. Na tomto místě již předchozího večera vedoucí nainstalovali foto-past. Na našich nejmenších vlčatech tedy bylo tuto foto-past objevit a zjistit, zda nezachytila Yettiho. Past se našla a dokonce jsme díky ní zjistili, jak náš cíl vypadá. Po tomto zjištění jsme se opět dali na cestu.

Aby nám cesta lépe utíkala, hráli jsme na schovávání, Medvěda či Nálet. Druhá zastávka nenechala na sebe dlouho čekat a tak jsme si mohli chvíli odpočinout pod pergolou v Pekle. Po občerstvení a nabrání sil bylo načase naučit naše mladé lovce, jak se takové zvíře chytá. Zde jsme využili hru HUTUTUTU. Po té, co si všichni odzkoušeli takové odlovení cíle, jsme se zase vydali na cestu, kterou jsme si opět zpestřovali hrami.

Při příchodu na Kvíčalku nastala delší pauza.

Místní obyvatelé (*zbytek z 1. oddílu, který tu byl již od pátku*) ještě neměli rozdělaný oheň a uvařenou polévku, a tak si naši malí dobrodruzi neměli na čem opéci párky. Aby tato chvíle byla patřičně využita, prozkoumávali naši nejmladší vlci pod vedením Tadeáše okolí Kvíčalky.

Po tom, co jsme se pěkně nadláblí, odpočinuli si a zahráli fotbal na hřišti, se nám zjevil Yetti. Okamžitě začalo pronásledování tohoto zvířete po celé Kvíčalce. Naši lovci byli vytrvalí a drželi se cíle jako klíš'ata. První boj nastal na náměstíčku. Yetti z něj ale vyšel jako vítěz a dal se na útěk. Naši lovci však na nic nečekali a začalo další pronásledování. Další bitva s tímto tvorem probíhala na hřišti. Zde taky jeden z lovců byl zraněn (*nic vážného se mu nestalo*). Avšak ani po delší době se lovcům nepodařilo Yettiho chytit, a tak jim na pomoc přišli místní obyvatelé. Díky této posile se konečně podařilo Yettiho lapit a odnést do ústavu na pozorování.

Po této velmi dlouhé a náročné honičce za Yettim si naši dobrodruzi ještě zahráli Výsadaře neboli „Kasárňáky“, jak je posléze jeden z nejmladších vlků nazval, a vyrazilo se domů. Když jsme míjeli červený mostek, tak si vlčata chtěla ještě jednou prolézt rouru a pak se vyrazilo zpět pod 3. ZŠ, kde si je postupně vyzvedávali rodiče.

Indy

[další fotografie](#)